

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCXCIV. Apostoli ab Evangelij Prædicatione redeunt ad
Christum, qui in deserto quinque hominum millia reficit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

obtainentur, horrorem & perturbationem animi posse se relinquunt.

PUNCT. III. *Et contristatus est Rex; propter irascendum, & propter simul discumbentes noluit eam contristari: sed misso spiculatore præcepit afferrī Caput eius in deserto, & dedit illud puellæ, & puella dedit matri suæ.* Marc. v. 26. Noli imitari Herodem, sicut multi faciunt, quod imprudenter cæperunt, majori imprudentia ad finem & executionem perducunt: a cæcibus malitiam honestatem Religionis, vel aliarum Virtutum præcedunt: alios nolunt contristare, & ipsi remota Conscientiæ, ac tristitiam ex mala operatione habent.

MEDITATIO CCXCIV

Apostoli ab Evangelij Prædicatione redeunt ad Christum, qui in deserto quinquaginta hominum millia reficit.

Marc. 6. v. 30. Luc. 9. v. 10. Matth. 14. v. 13.
Joan. 6. v. 1.

PUNCTUM I. *Et convenientes Apostoli ad IESUM renuntiaverunt ei omnia, quæ egerant & docuerunt.* Marc. 6. v. 30. Ea autem retulit S. Marcus v. 12. ait: *Exeuntes prædicabant, ut Penitentiam agerent: & signa multa eiciebant, & ungebant oleo multos agros, & sanabant.* (quæ unctio erat typus & dispositio ad Sacramentum extremæ Unctionis à Christo postea institutum) Ex hoc Apostolorum ad Christum reditu, & gestorum manifestatione discant subditi, & Superioribus rationem reddere omnium suarum actionum.

tionum, & propriæ etiam Conscientiæ, ac modi, quo officia sua administrant. Præterea ne nimium curâ alienæ Salutis distrahantur viri Apostolorum munere fungentes, intervallis divinis, hebdomadarijs, mensuris, semestribus, annuis, ad Christum per aliquam Spiritualem Recollectionem, & quietem animi revertantur, & quomodo se in functionibus suis gerant, DEO rationem reddant, statum Animæ suæ inspicientes, ac pendentes. Ideo Christus Apostolis ad se reversis dixit. Marc. 6. v. 31. *Venite seorsum in desertum locum, & requiescite pusillum.*

PUNCT. II. *Post hæc* (postquam scilicet JESVS ascendit è Galilæa Jerosolymam, & ibi multos infirmos sanavit) *abiit IESVS trans mare Galilææ, quod est Tiberiadis* (ut suos Discipulos duceret seorsum in desertum, ibique pusillum requiescerent) *Et sequebatur eum multitudo magna, quia videbant signa, quæ faciebat super his, qui infirmabantur. Subiit ergo in montem IESVS: & ibi sedebat cum Discipulis suis. Erat autem proximum Pascha, dies Festus Iudaorum. Cùm sublevâisset ergo oculos IESVS, & vidisset, quia multitudo maxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Vnde ememus panes, ut manducent hi? hoc autem dicebat tentans eum: ipse enim sciebat, quid esset facturus. Respondit ei Philippus: Ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis, ut unusquisque modicum quid accipiat. Dicit ei unus ex Discipulis ejus, Andreas frater Simonis Petri: Est puer unus hic, qui habet quinque panes, ordeaceos, & duos pisces: sed hæc quid sunt inter tantos? Joan. 6. v. 1. Vult DEVS in omnibus rebus & actionibus, quas per homines efficit, quemadmodum in præfenti exemplo videmus, ut primò agnoscant suam infirmitatem, tenuitatem, atque insufficientiam; inde autem*

autem concipiant Diffidentiam suam, & Confidentiam in DEVM, dicerentque cum S. Paulo possint 2. Cor. V. 4. *Fiduciam autem talem habemus per Christum DEVM: non quod sufficientes simus cogitare aliquid à nobis quasi ex nobis: sed sufficientia nostra ex DEO est.* Atque hæc cognitio propriæ insufficientiæ est verissima, singulare Donum DEI. Unde etiam Salomon Sap. V. 21. inquit: *Scivi, quoniam aliter non possem esse continens, nisi DEVS det, & hoc ipsum erat Sapientiæ, cuius esset hoc Donum.* Præterea vult DEVS, ut adhibeamus vires, & illa media insufficientia, quæ dat, adhibeamus: licet enim in prædicto Exemplo potuisset Christus se solo sufficientes panes & pisces ex nihilo, & ex copioso ibi existente fœno procreare; nihilominus voluit, ut illi panes & pisces, quantumvis insufficientes, sibi afferrentur. *Dixit ergo IESVS, facite homines discumbere. Erat autem fœnum multum in loco. Discubuerunt ergo viri numero quasi quinque millia (uxorum autem & liberorum forsitan longè plurium non fit mentio: quia Viri uxoribus & liberis de sua portione providere & communicare debebant). Accepit ergo IESVS panes, & cum Gratias egisset (nam etiam promittendo, quod DEVS nobis dat, Gratias agere debemus, ut id ipsum multiplicet) Distribuit discumbentibus (per manus suorum Discipulorum) Similiter & de piscibus, quantum volebant.* Sic ergo quod habemus omnes scilicet vires nostras conferre debemus; Deus enim supplet tantum imbecillitatem nostram, & requirit media à nobis ordinaria: *Faciendi itaque, quæ in se est, DEVS non denegat Gratiam.* Unde ut possit aliquid boni cogitare, ut possis esse continens & contineres propriæ naturales, & media ordinaria Gratiæ Dei auxilianti conjungi debent.

PUNCT. III. *Ut autem impleri sunt, dixit Discipulis suis: Colligite, quæ superaverunt fragmenta, ne pereant. Collegerunt ergo, & impleverunt duodecim cophinos fragmentorum, ex quinque panibus ordeaceis, quæ superaverunt his, qui manducaverant. v. 12.* Ista multiplicatio, ut tot homines satiarentur, & tot fragmenta redundarent, facta est per ipsam actualem distributionem. Unde si modicum quidem habes, & illud indigentibus liberaliter communicas, id ipsum per DEI Benedictionem tibi multiplicabitur; sive istud sint bona quædam corporalia, sive Spiritualia, ut vires animi, & Scientia. Lumina etiam Spiritualia tempore Meditationis, Lectionis &c. percepta, fragmenta quædam sunt, quæ in libellum colligenda sunt, ne pereant; præsertim si sint solidus panis Animæ. De piscibus autem non dicitur aliquid superfuisse, quia nutrimenta necessaria potius, quàm gulæ oblectamenta in futurum usum reponenda sunt; & in cibo capiendo magis necessitati, quàm voluptati serviendum.

MEDITATIO CCXCV.

Christus orat in Monte, ac Regios honores fugit.

Marc. 6. v. 45. Matth. 14. v. 22. Joan. 6. v. 15.

PUNCTUM. I. *Et statim coëgit (Matthæus dicit: compulit) Discipulos suos ascendere navim, ut præcederent eum trans fretum ad Bethsaidam, dum ipse dimitteret populum.* Marc. 6. v. 45. Considera 1. Sicut nos homines, etiam si omnia, quæcunque erga Proximum præstamus, acceperimus à DEO, & solum simus ministri atque